Indeks: 251992
ISBN: 978-83-248-2365-9
Cena: 19,90 zł (0% VAT)

praktyczny kurs na DVD

Rysunek i malarstwo

DVD VIDEO

11

AKWARELE

MALOWANIE NA MOKRYM PODŁOŻU

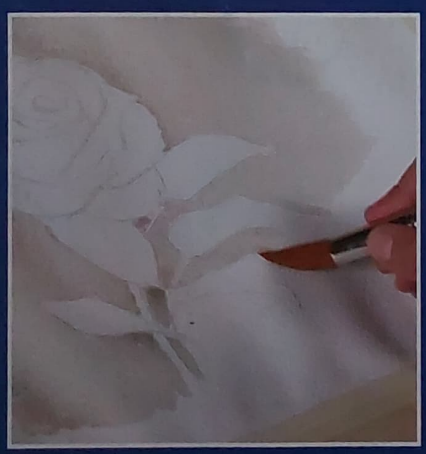

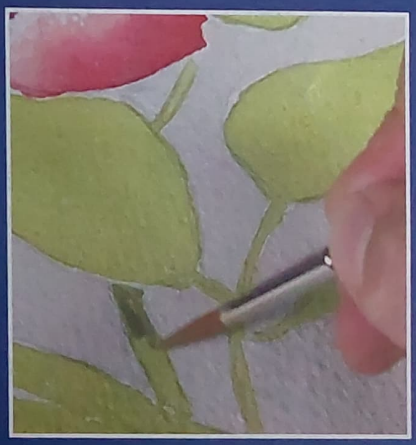

DeAGOSTINI

praktyczny kurs na DVD

Rysunek i malarstwo

Malowanie na mokrym podłożu 1

Studium kwiatów 8

W następnym numerze:

© 2008 RBA Coleccionables, S.A.
© 2010 De Agostini Polska sp. z o.o.

Wydawca: De Agostini Polska sp. z o.o.
ul. Ciszewskiego 15, 02-777 Warszawa
tel. (22) 20 89 300, fax (22) 20 89 330

Dyrektor generalny: Wojciech Horbatowski
Dyrektor finansowy: Dariusz Olak
Redaktor naczelna: Joanna Dowgiałło-Tyszka
Redakcja: Marzena Dobosz, Ryszard Popiołek
Asystent redakcji: Luiza Balejko

Tłumaczenie z języka hiszpańskiego: Monika Parys
Konsultacja merytoryczna: Jacek Łukaszewicz

Finanse: Marta Al Abbas, Joanna Orłowska
Księgowość: Justyna Giera, Dorota Hawryluk, Ewa Kosowska, Katarzyna Zakrzewska
Marketing: Jan Sochoń
Produkcja: Beata Wronka, Magdalena Kąpińska, Patrycja Krasowska, Ewa Zduniak
Dystrybucja i prenumerata: Maciej Gocał, Beata Stawierej, Anna Krupa
Biuro Obsługi Klientów: Joanna Kędra

Skład: Studio Rzeczy Pospolite sp. z o.o.
ul. Miedziana 1A m. 11, 00-809 Warszawa

Druk: Grafdrukpol s.j.

Zdjęcia: Archiwum RBA, Album, Age Fotostock, The Picture Desk, Corbis

Internetowe Biuro Obsługi Klientów:
www.deagostini.pl/bok.html

HOBBY, KOLEKCJE, EDUKACJA
www.deagostini.pl

Biuro Obsługi Klientów/Prenumerata/ Sprzedaż numerów archiwalnych:
tel. (22) 488 62 01, faks (22) 488 62 51
Numery archiwalne są wysyłane za zaliczeniem pocztowym po otrzymaniu pisemnego lub telefonicznego zamówienia. Sprzedaż numerów archiwalnych do wyczerpania nakładu.

Reklamacje powinny być składane na piśmie, z podaniem daty stwierdzenia wady produktu, na adres: De Agostini Polska sp. z o.o., ul. Ciszewskiego 15, 02-777 Warszawa lub telefonicznie pod numerem (22) 488 62 01

Adres redakcji:
ul. Ciszewskiego 15, 02-777 Warszawa
tel. (22) 20 89 300, fax (22) 20 89 330

Indeks: 251992
ISBN: 978-83-248-2365-9 (całość)
ISBN: 978-83-248-2414-4 (nr 11)

Kopiowanie lub wykorzystywanie całości lub jakichkolwiek fragmentów bez zgody wydawcy zabronione. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Wydawca ostrzega P.T. Sprzedawców, że sprzedaż aktualnych i archiwalnych egzemplarzy po cenie innej niż cena detaliczna ustalona przez wydawcę jest zabroniona i skutkuje odpowiedzialnością karną.

Wydawca zastrzega sobie możliwość dokonywania zmian w treści, kolejności i liczbie elementów kolekcji.

3
AKWARELE

MALOWANIE NA MOKRYM PODŁOŻU

TECHNIKA: Akwarele
TEORIA: Lawowanie
TEMAT: Pejzaż i formy naturalne

Jedną z głównych cech, wyróżniających akwarele spośród wielu różnych technik artystycznego wyrazu, jest możliwość malowania zarówno na suchym, jak i na mokrym podłożu. Każda z tych metod daje odmienne efekty, warto więc poznać obie te techniki, aby móc jak najlepiej je wykorzystywać.

Malowanie akwarelami na mokrym podłożu może przynieść zaskakujące efekty. Jeśli przed malowaniem zwilżymy podkład, farba będzie się rozprzestrzeniać we wszystkich kierunkach i wnikać w papier. Dzięki rozmytym konturom i subtelnym przejściom tonalnym nasze dzieła będą urzekać świeżością i delikatnością.

Charles Demuth (1883–1935) w obrazie zatytułowanym The Jazz Singer *(1916) zastosował technikę malowania akwarelami na mokrym podłożu.*

DWIE GŁÓWNE TECHNIKI

Technika akwareli może być stosowana na suchym bądź na wilgotnym podłożu i w zależności od tego otrzymujemy zupełnie różne efekty.
Jeśli nakładamy farbę na suche podłoże, łatwiej jest kontrolować każde pociągnięcie pędzla, bez trudu możemy zaznaczyć kontury form i zostawić partie, w których kreska jest bardzo wyrazista. Gdy używamy mokrego podkładu, nie jesteśmy w stanie osiągnąć wyraźnie zarysowanych kształtów, ponieważ farba rozlewa się we wszystkich kierunkach.

ZWILŻANIE PAPIERU

Papier można zwilżać na rozmaite sposoby; najpopularniejsze jest rozprowadzanie wody po podłożu przy użyciu namoczonej gąbki lub szerokiego pędzla. Gąbka

Gąbka – najlepsza jest naturalna – umożliwia szybkie i równomierne zmoczenie całej powierzchni papieru.

umożliwia równomierne zwilżenie papieru, a także kontrolowanie stopnia wilgotności podłoża. Zwilżanie powierzchni rysunkowej za pomocą pędzla pociąga za sobą większe ograniczenia, chociaż pędzlem łatwiej jest nanieść wodę na konkretny obszar, zwłaszcza o niewielkich rozmiarach.

Kiedy malujemy na suchym podłożu, bez trudu możemy wykonać dokładny zarys wybranych kształtów, a kolor się nie rozprzestrzeni.

NA SUCHYM PODŁOŻU

Aby dostrzec różnicę pomiędzy malowaniem akwarelami na wilgotnym i suchym podłożu, proponujemy następujące, bardzo proste ćwiczenie: na suche podłoże nanosimy farbę, obrysowując na przykład kontur drzewa. To nie jest trudne. Pociągnięcia pędzla są tak precyzyjne, że na zarysie drzewa można zauważyć każde drgnięcie ręki.

NA WILGOTNYM PODŁOŻU

Na mokrym papierze pociągnięcia pędzla będą mniej wyraziste. Najpierw należy zwilżyć pokaźną część papieru, a następnie nanieść ten sam kolor, usiłując uzyskać ten sam kształt symbolizujący drzewo. Możemy się domyślić, jaki będzie efekt: farba rozmyje się i rozleje po całej powierzchni w pozornie niekontrolowany sposób. Jeśli ćwiczenie wykonywaliśmy na małej kartce papieru, jest duże prawdopodobieństwo, że kartka się nie pofałdowała. Jeśli jednak wybraliśmy papier o większych rozmiarach, papier po zwilżeniu może ulec deformacji. Aby tego uniknąć, należy zastosować się do wskazówek podanych w kolejnym podpunkcie.

NACIĄGANIE PAPIERU

Kiedy malujemy farbami wodnymi, włókna papieru pęcznieją pod wpływem wody. Powierzchnia papieru rozszerza się nierównomiernie, to znaczy, że w niektórych miejscach papier chłonie więcej wody, wybrzuszając się i fałdując. Te wybrzuszenia i fałdy znacząco utrudniają pracę nad dziełem, ponieważ uniemożliwiają nanoszenie delikatnych pociągnięć, a często w zagłębieniach gromadzi się farba. Aby zapobiec zniekształceniom podłoża, przed przystąpieniem do pracy należy odpowiednio przygotować papier.
Najprostszym sposobem jest przytwier-

Kiedy malujemy na wilgotnym tle, kolor rozmywa kontury; precyzyjna kreska jest w tym wypadku niemożliwa do osiągnięcia.

Przy użyciu pędzla możemy bardzo precyzyjnie zwilżyć powierzchnię papieru, ale w przypadku rozległych obszarów będzie to bardzo powolny proces.

dzenie papieru do rysownicy za pomocą taśmy klejącej. Można też przymocować papier do drewnianej ramki, naciągając go mocno jak skórę na bębnie. Do tych dwóch rodzajów mocowania można użyć tego samego papieru, ponieważ technika naciągania nadaje się do wszystkich rodzajów papieru o dowolnej gramaturze i fakturze. Do napinania papieru można też użyć pinezek, ale tylko do papierów akwarelowych o wysokiej gramaturze; w przypadku cienkich papierów naciągnięcie może spowodować uszkodzenie przytwierdzonych krawędzi.

PRZYTWIERDZANIE PAPIERU DO RYSOWNICY

Zaleca się stosowanie rysownicy wykonanej z dobrej jakości drewna, twardego plastiku lub szkła o tępych krawędziach. Ukończony rysunek nie jest przytwierdzony do żadnej ramy, dlatego też należy go przechowywać w odpowiednim miejscu, najlepiej w specjalnej teczce, gdzie powinien być przełożony papierem pergaminowym. Jeśli chcemy oprawić nasze dzieło, warto dobrać delikatną ramę. Ta, na którą zazwyczaj naciąga się papier, nie

> Nie zaleca się używania pinezek do przytwierdzania do rysownicy dużych arkuszy papieru o małej gramaturze. Pod wpływem wilgoci papier staje się bardzo podatny na uszkodzenia, a pinezki powodują dodatkowe zagrożenie.

nadaje się, ponieważ zazwyczaj jest bardzo masywna, specjalnie, aby papier się nie zdeformował w trakcie naciągania. Teraz przedstawimy krok po kroku proces przytwierdzania papieru do rysownicy.

Najpierw przygotowujemy wszystkie niezbędne materiały, czyli rysownicę, papier, taśmę klejącą, gąbkę i pojemniczek z czystą wodą. Następnie obficie zwilżamy papier gąbką. W miarę jak papier wchłania wodę, można zaobserwować, w jaki sposób się marszczy; dzieje się tak, ponieważ poszczególne włókna zaczynają pęcznieć i deformować się.

Następnie musimy odczekać kilka minut do czasu, aż papier całkowicie wchłonie wodę. Przed wysuszeniem papieru należy przytwierdzić go taśmą klejącą, przyklejając równo z czterech stron do rysownicy. Taśma musi być dobrze przyklejona do rysownicy, aby papier był mocno napięty. Na papierze mogą pozostać drobne marszczenia, znikną, kiedy woda wyparuje. Wysuszony papier powinien być porządnie naciągnięty i przygotowany do malowania.

Po namalowaniu obrazu, przykładając linijkę do papieru, odcinamy nożykiem część papieru pokrytego taśmą. Aby odkleić papier przytwierdzony do rysownicy, należy ponownie użyć zmoczonej gąbki; wilgotny papier będzie bez problemu odchodził od powierzchni rysownicy.

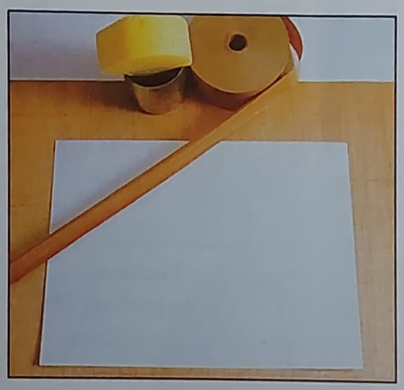

Potrzebujemy rysownicy większej od arkusza papieru, na którym zamierzamy malować, taśmy klejącej, gąbki i pojemniczka z wodą.

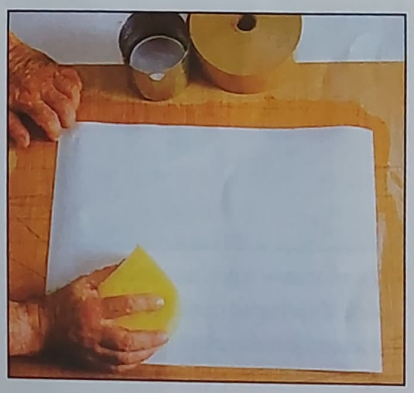

Pierwszy krok to dokładne zmoczenie gąbką całej powierzchni papieru.

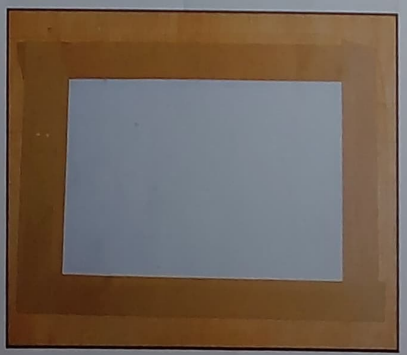

Przyklejamy taśmę klejącą wzdłuż czterech boków papieru, zanim arkusz wyschnie.

Po namalowaniu obrazu wycinamy nożykiem nasze dzieło.

PRZYTWIERDZANIE PAPIERU DO RAMY

Ta metoda naciągania papieru jest bardzo przydatna, gdy mamy ochotę rysować w plenerze. Rama (blejtram) z reguły waży dużo mniej niż rysownica i można ją łatwo zdemontować. Ramy w różnych formatach i rozmiarach można zakupić w specjalistycznych sklepach artystycznych. Jeśli wybierzemy tę opcję, musimy pamiętać o tylnej części papieru, która jest pozbawiona takiej ochrony, jaką ma na rysownicy. Ukończone dzieło można wyciąć, a rama nadaje się do ponownego użytku, ale można też na tej samej ramie napiąć na przykład płótno (i wykorzystać jako podobrazie do techniki olejnej). A teraz krok po kroku zobaczycie, jak należy przytwierdzać papier do ramy.

Przygotujcie drewnianą ramę i arkusz papieru na tyle duży, by mógł zakryć całą powierzchnię ramy, uwzględniając grubość ramy, ponieważ brzegi papieru trzeba będzie zawinąć na tył ramy.

Następnie należy zwilżyć całą powierzchnię papieru. Włókna powinny być porządnie nasiąknięte wodą; do moczenia papieru można użyć gąbki, pędzla lub rozpylacza. Na mokry papier kładziemy ramę. Zaginamy jeden z brzegów papieru, nie naciągając zanadto, żeby nie uszkodzić papieru. Boczną część przyklejamy do ramy taśmą klejącą (można też użyć pinezek; każdą z nich przyczepiamy w odstępie około 10 cm). To samo robimy z przeciwległym bokiem rysunku, starając się naciągnąć papier tak, by się nie porwał. Przed zagięciem trzeciego boku, należy zagiąć róg w taki sposób, by dwa prostopadłe boki nachodziły w tym rogu na siebie.

Po wysuszeniu papier będzie całkowicie napięty. Po ukończeniu i wysuszeniu dzieła, można oderwać papier, zwilżając taśmę gąbką lub odciąć ten kawałek papieru, ale można też zostawić dzieło przytwierdzone do ramy.

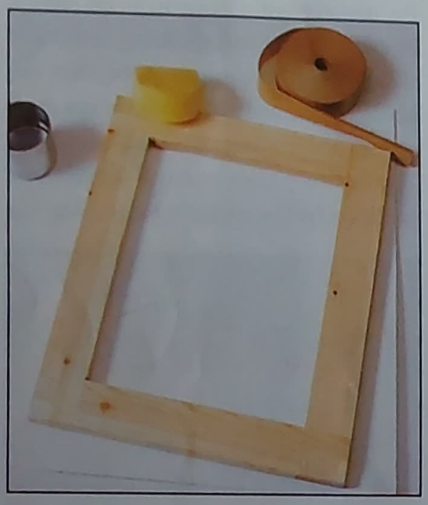

Do wykonania tego ćwiczenia potrzebna będzie drewniana rama i papier o większej powierzchni, aby można go było podwinąć.

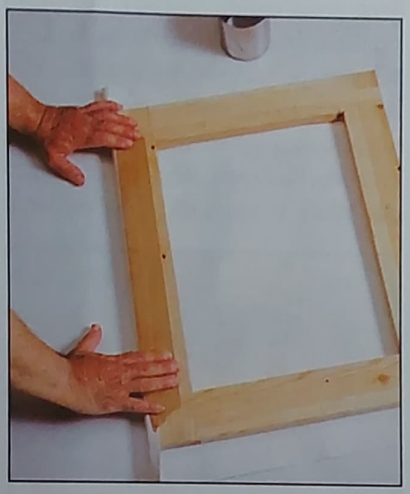

Po zmoczeniu papieru kładziemy na nim ramę i zaginamy pierwszy bok, a następnie przytwierdzamy papier taśmą klejącą.

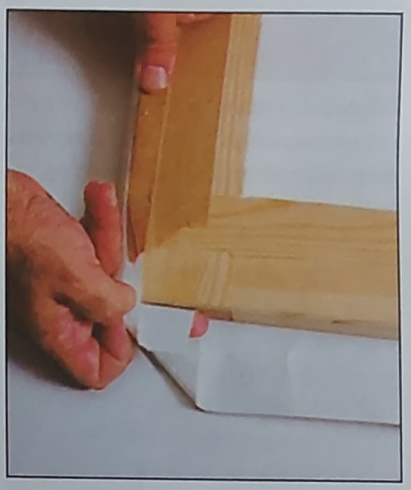

W ten sam sposób zaginamy przeciwległy bok, starając się, by papier się nie porwał, ale żeby był dobrze naciągnięty.

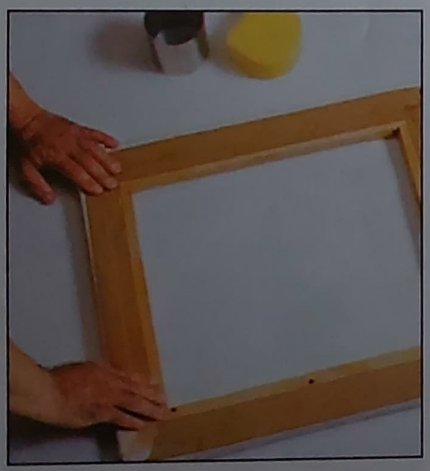

Zakładamy kolejny bok, dokładnie zaginając go na rogu. Papier powinien być równomiernie naciągnięty ze wszystkich stron.

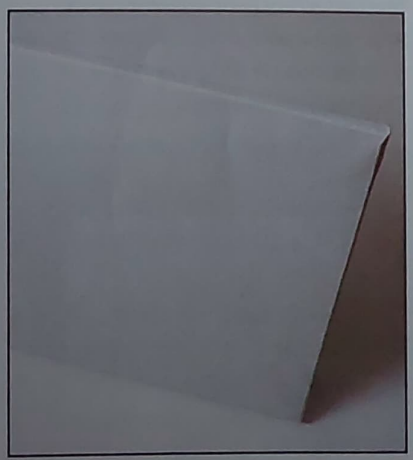

Po wysuszeniu papier jest dobrze przygotowany do malowania akwarelami.

Kiedy pracujemy na mokrym podłożu i podobrazie jest ułożone w pozycji pionowej, siła grawitacji pomaga przy rozkładzie barw i przy stopniowania natężenia barw. Jeśli zależy nam na takim właśnie efekcie, powinniśmy ustawiać ramę na sztaludze albo na mobilnej rysownicy, którą można nachylać pod dowolnym kątem.

MALOWANIE NA MOKRYM PODŁOŻU

Mokra powierzchnia podobrazia powoduje, że farba naniesiona pędzlem łatwo się rozprzestrzenia. Można ten aspekt wykorzystać jako niezwykle interesujący środek plastyczny, aby uzyskiwać piękne i często zaskakujące efekty plastyczne malując techniką mokre na mokre.

GRANICE PLAMY BARWNEJ

Aby móc kontrolować barwę nałożoną na zwilżoną powierzchnię, zaleca się wykonanie bardzo prostego ćwiczenia. Wystarczy zmoczyć pędzlem tylko tę strefę, na którą później naniesiemy farbę.
Rysujemy wybraną figurę, na przykład koło. Następnie zwilżamy środek koła za pomocą pędzla zmoczonego w czystej wodzie.

Wnętrze okręgu zwilżamy wodą, którą nanosimy czystym pędzlem.

Zanurzamy pędzel w farbie i malujemy po wilgotnej powierzchni, na której rozprzestrzeni się kolor.

Zanim woda naniesiona do wnętrza koła wyschnie, zanurzamy pędzel w farbie i nanosimy ją na mokrą powierzchnię. Po przyciśnięciu pędzla do mokrego papieru, farba spływa na papier i rozchodzi się po całej zwilżonej strefie; barwa zatrzymuje się dokładnie przy konturach graniczących ze strefą suchą.
Kolor rozprzestrzeni się w mniejszym lub większym stopniu na całej zmoczonej powierzchni w zależności od ilości naniesionej farby. Aby przekonać się, o czym mówimy, spróbujemy namalować pejzaż techniką lawowania. Najpierw należy zwilżyć całkowicie tło górnej partii, następnie dolnej, a na końcu będziemy malować na suchym podłożu. W pierwszej fazie nanosimy farbę bezpośrednio na papier. Jeśli pozostawimy ją samej sobie, barwa rozprzestrzeni się tam, gdzie powierzchnia będzie wilgotna. Aby uniknąć nadmiernego rozprzestrzeniania się farby, wystarczyć lekko zanurzyć końcówkę pędzla w farbie, a wydajność na wilgotnym papierze będzie dostatecznie wysoka.

GRADACJA TONALNA

Na dobrze zmoczony papier nanosimy więc dużą ilość farby w górnej partii rysunku; wilgoć papieru sprawia, że farba naturalnie przemieszcza się w dół, tworząc ciekawy efekt gradacji tonalnej (aby ułatwić spłynięcie farby, można lekko nachylić rysownicę). Następnie na wciąż wilgotnym papierze nanosimy kolejne przejrzyste warstwy, uzyskując ciekawe efekty zróżnicowania tonalnego. W ten sposób pierwsze pociągnięcia pędzla można określić jako szkicowe, a kolejne jako pociągnięcia docelowe wykańczające. Pędzlem z niewielką ilością pigmentu szkicujemy drzewo, przyciskamy końcówkę pędzla i roznosimy farbę w różne strony, aby utworzyć koronę drzewa. W międzyczasie papier schnie i zmniejsza się możliwość rozpraszania się kolejnych pociągnięć pędzla.

ŁĄCZENIE TECHNIK

Widzieliście już, co się dzieje, gdy nanosimy farbę na mokrą powierzchnię: barwa rozchodzi się w jej obrębie; chociaż tak jak

Na wilgotnym tle można malować na trzy sposoby: rysunek lawowany nieba, plamy powstałe z rozprzestrzenionej farby, korona drzewa opracowana delikatnymi pociągnięciami pędzla.

już powiedzieliśmy, jesteśmy w stanie kontrolować przemieszczanie się farby przez odpowiednie pociągnięcia i nakładanie odpowiedniej ilości pigmentu. Jeśli poczekamy, aż rysunek wyschnie całkowicie, uzyskamy najprawdopodobniej efekt zbliżony do zakładanego na początku pracy. Aby ukończyć pejzaż, należy użyć tego samego koloru, jakiego używaliśmy do tej pory, ale nieco mniej rozwodnionego, dzięki temu pociągnięcie pędzla będzie bardziej kryjące. Wykańczamy rysunek, dopracowując szczegóły. Całkowicie suche tło umożliwia nanoszenie precyzyjnych pociągnięć.

Rysunek wykańczamy, dopracowując szczegóły na suchym tle.

PROSTE ĆWICZENIE NA RYSUNEK LAWOWANY

Rysunek lawowany wykonany na mokrym podłożu nie zawsze musi być rysunkiem ukazującym gradację tonalną (czyli w miarę ciągłą skalę odcieni). Na mokrej powierzchni można wykonać rysunek lawowany i poćwiczyć rozprowadzanie koloru w niezwykle prosty sposób: wystarczy usunąć nadmiar pigmentu suchym pędzlem. Tę metodę będziemy stosować później w pracach nieco bardziej skomplikowanych.

LAWOWANIE TŁA

Jeśli chcemy pracować techniką mokre na mokre na większej powierzchni, możemy do wody, którą będziemy nanosić na papier, dodać odrobinę farby. Uzyskamy w ten sposób zabarwiony podkład do pracy techniką mokre na mokre.
Zanurzamy pędzel w pojemniku z błękitną farbą i nakładamy równomiernie kolor, pokrywając całą partię nieba.

Nakładamy równomiernie błękitny pigment na całej powierzchni nieba.

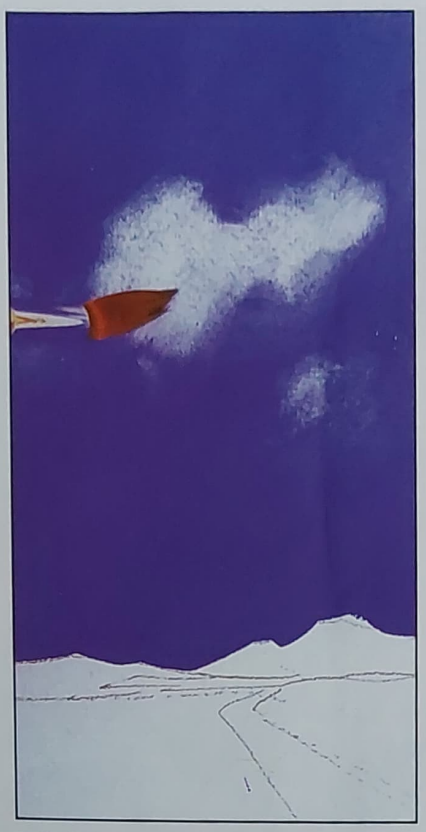

Jeśli dotkniemy suchym i czystym pędzlem wilgotnej powierzchni, barwa zostanie osłabiona poprzez absorpcję farby przez włosie pędzla.

Tę metodę możemy z powodzeniem zastosować na przykład w przypadku malowania chmur na wilgotnej powierzchni.

USUWANIE NADMIARU FARBY

Na mokrą powierzchnię bardzo trudno jest nanieść jakiekolwiek zmiany, tak by można było dostrzec ślady pędzla. Jeśli dotkniemy suchym i czystym pędzlem mokrego, zamalowanego podłoża, pędzel wchłonie część barwy, wywabiając i rozjaśniając nieco tę strefę, której dotknął. Tę samą funkcję może również pełnić dowolny inny, równie chłonny materiał (na przykład papier, tkanina czy gąbka). Możemy stosować tę technikę do malowania chmur albo w celu uzyskania innych efektów, do których potrzebujemy bieli z gradacji tonalnej.

PODSUMOWANIE

TECHNIKI PODSTAWOWE
Gdy nakładamy pigment na suchą powierzchnię, mamy większą możliwość precyzyjnej pracy nad dziełem. W przypadku mokrej powierzchni kolor może się rozprzestrzeniać się w sposób przypadkowy.

ZWILŻANIE PAPIERU
Możemy zwilżyć całą powierzchnię papieru (pędzlem, gąbką, rozpylaczem itp.) lub też tylko wybrany obszar w celu uzyskania gradacji tonalnej lub bardziej stonowanych barw.

NACIĄGANIE PAPIERU
Przed rozpoczęciem malowania akwarelami należy odpowiednio przygotować podłoże. Po zwilżeniu papieru trzeba równomiernie napiąć papier, przyklejając go do rysownicy lub ramy, aby zapobiec marszczeniu się papieru, zwłaszcza w przypadku dużych powierzchni.

STUDIUM KWIATÓW

Czerwona róża

Kwiaty to niezwykle atrakcyjny temat malarski, zwłaszcza przy zastosowaniu techniki mokre na mokre. Na wilgotnym podłożu farby akwarelowe rozprzestrzeniają się swobodnie, dając efekt subtelnych przejść tonalnych, dzięki którym łatwiej jest oddać aksamitną powierzchnię płatków.

Malując tę piękną czerwoną różę, przećwiczymy kolejne etapy malowania, począwszy od wykonywania wstępnego szkicu, zwilżania papieru i naciągania go na rysownicę, poprzez techniki malowania na suchej i mokrej powierzchni, aż po metody usuwania nadmiaru farby.

POTRZEBNE MATERIAŁY

- Akwarele: żółcień, błękit, karmin, sjena palona, czerń
- Pędzle z miękkiego włosia
- Papier akwarelowy o średniej gramaturze
- Paleta
- Ołówek (2H)
- Gumka do ścierania
- Rysownica
- Taśma klejąca
- Dwa pojemniki z wodą
- Szmatka
- Gąbka

1 Aby uniknąć fałd, które mogą uniemożliwić malowanie, należy przed rozpoczęciem pracy zwilżyć papier przy użyciu gąbki. Trzeba nanieść wodę na całą powierzchnię papieru, aby dobrze go zmoczyć. Zwilżony papier będzie się powoli marszczył, ponieważ suche włókna papieru będą pęcznieć pod wpływem wody. Kiedy papier wyschnie, włókna wrócą do swojej normalnej wielkości, a papier się wyprostuje.

2 Wilgotny papier przytwierdzamy do rysownicy za pomocą szerokiej papierowej taśmy (możemy też najpierw przytwierdzić papier do rysownicy, a dopiero później go zwilżyć). Taśma musi dobrze przylegać do papieru, aby wytrzymała napięcie, które powstanie, kiedy papier będzie się napinał podczas wysychania.

3 Kiedy wszystkie fałdy powstałe na mokrym papierze znikną, przystępujemy do pracy. Szkic nie musi być bardzo szczegółowy, ale dobrze jest wyraźnie zaznaczyć poszczególne kształty, czyli płatki, liście, łodygę. Jeśli za mocno dociskaliśmy ołówek lub też nie chcemy, by szkic był widoczny, możemy wytrzeć gumką część kresek. W tym wypadku używaliśmy ołówka twardego (2H), ale nie ma w tym względzie żadnych sztywnych reguł. Można szkicować bardziej miękkimi lub twardszymi ołówkami. Jest to bardzo indywidualna kwestia.

4 Najpierw nakładamy farbę na mokre tło, dlatego też należy ponownie zmoczyć powierzchnię papieru. Użyjemy do tego grubego pędzla. Można też użyć gąbki, naturalnej lub sztucznej, wedle życzenia. Następnie malujemy tło rozwodnioną, przezroczystą farbą w neutralnym odcieniu, który uzyskujemy, rozrabiając kilka kolorów podstawowych z dużą ilością wody (aby uzyskać pożądany odcień, mieszamy kilka kolorów z palety, dodając w miarę potrzeby odrobinę czerni, po czym rozwadniamy mieszankę aż do uzyskania ładnego odcienia szarości). Gdy skończymy malować tło i stwierdzimy, że papier jest zbyt suchy, możemy ponownie zmoczyć czystym pędzlem obszar płatków róży.

5 Następnie dokładniejszymi pociągnięciami mniejszego pędzla malujemy kwiat róży. Nanosimy małe pociągnięcia ze środka na zewnątrz, w sposób koncentryczny tak, aby kolor rozprzestrzeniał się po zmoczonym papierze. Po namalowaniu róży na pierwsze plamy nanosimy ponownie nieco ciemniejszą warstwę koloru. Dzięki temu uzyskujemy efekt głębi.

6 W wybranych miejscach usuwamy odrobinę koloru suchym i czystym pędzlem lub rogiem gąbki czy szmatki. Farba musi być jeszcze wilgotna. Chociaż ten system pozwala na znaczną kontrolę, musimy pamiętać, że zawsze istnieje ryzyko nieprzewidzianych zdarzeń, bo nie jesteśmy w stanie przewidzieć, w jaki sposób kolor rozleje się po mokrej powierzchni. Kiedy róża jest już sucha, można rozpocząć dopracowywanie szczegółów.

7 W oczekiwaniu na to, aż całość wyschnie, przygotowujemy kolor jasnozielony (mieszając żółcień z błękitem). Nanosimy tę barwę na suchy rysunek, a ściślej, na łodyżki. Kończymy dzieło, delikatnie nanosząc cieńszym pędzlem ten sam kolor zieleni, ale z małą domieszką karminu, na łodyżkach i w różnych miejscach na liściach – w ten sposób nadajemy całości głębi. Wszystko robimy z wyczuciem, tak żeby całość nie była przeładowana detalem.

RADA EKSPERTA
Zwilżanie papieru

Im większy arkusz papieru, tym bardziej jest narażony na działanie wody. Duże znaczenie ma również gramatura – im wyższa, tym mniej papier będzie się marszczył. Papieru o małym formacie ani o wysokiej gramaturze nie trzeba więc bardzo mocno naciągać.

GOTOWE DZIEŁO

Szkic wstępny wykonujemy ołówkiem, bez zagłębiania się w detale.

Na wilgotne podłoże nanosimy rozwodniony odcień karminu.

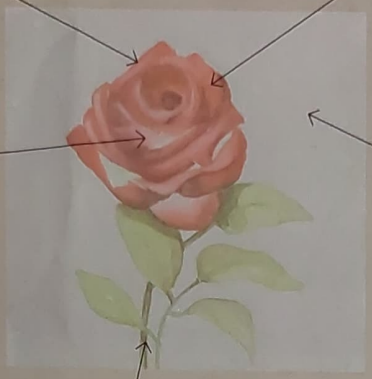

Suchym pędzlem usuwamy mokrą farbę, by uzyskać najbardziej świetliste partie róży.

Na początku malujemy neutralne tło na wilgotnym papierze.

Ciemniejsze partie łodygi i liści wypełniamy mieszanką zieleni z karminem używanym do namalowania płatków róży.

UNIKATOWY KURS RYSUNKU I MALARSTWA PO RAZ PIERWSZY NA DVD™ VIDEO

ZBIERZ CAŁĄ KOLEKCJĘ!

Poznaj tajemnice różnych technik artystycznych i stwórz własne dzieła!

praktyczny kurs na DVD

Rysunek i malarstwo

Już za dwa tygodnie!

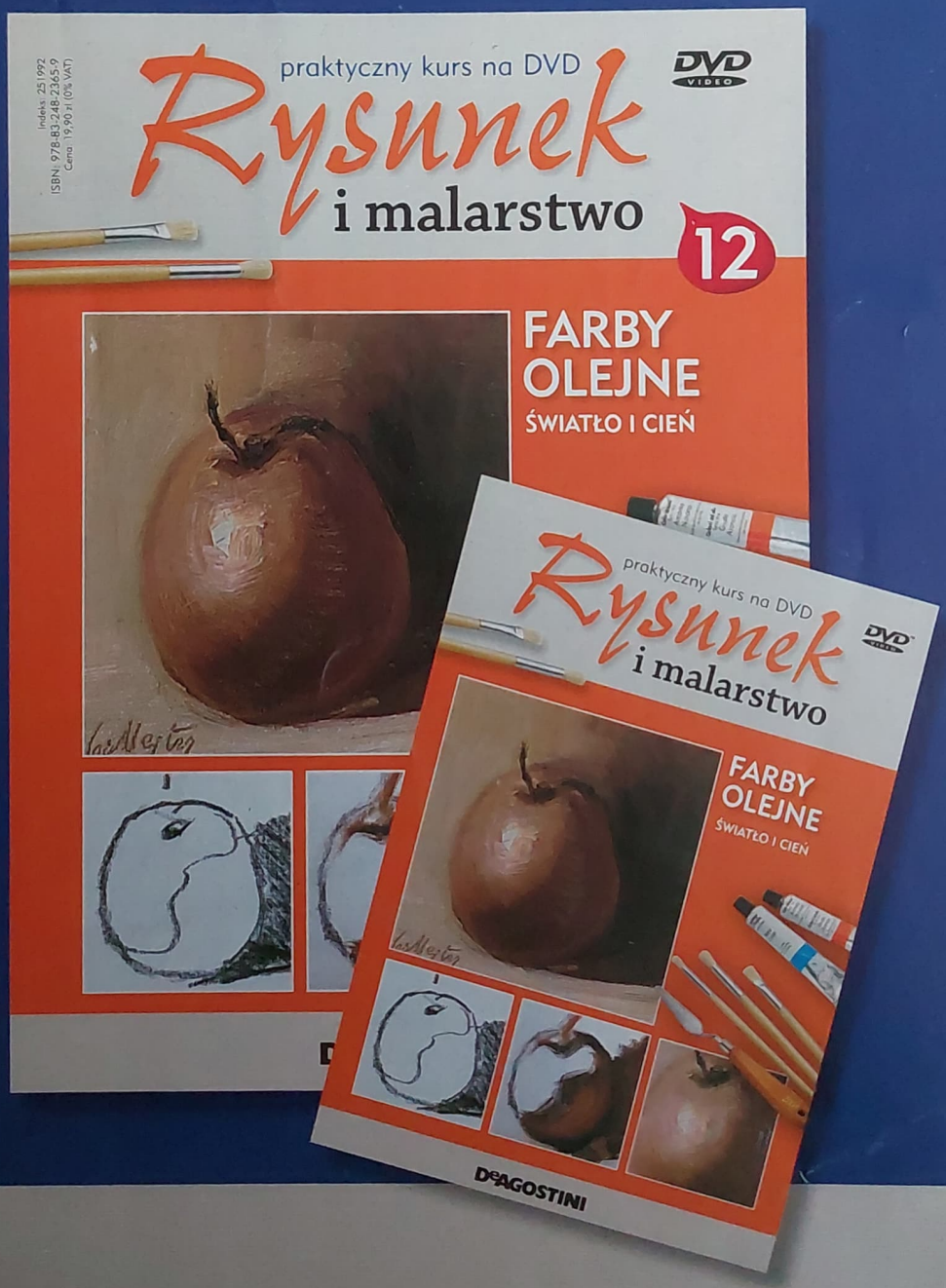

Co dwa tygodnie
Cena: 19,90 zł (0% VAT)
ISBN 978-83-248-2414-4